

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3.1.2013 o výši invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce adresoval krajskému soudu žalobu ze dne 1.3.2013. Uvedl, že rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) ze dne 17.10.2012 považuje za nesprávné. Trpí nevyléčitelnou Bechtěrevovou chorobou a z důvodu zhoršujícího se zdravotního stavu byl mu v roce 2004 přiznán částečný invalidní důchod. Při tomto důchodu pracoval, ale jeho stav se stále zhoršuje a proto mu byl 27.9.2012 přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. U výpočtu tohoto invalidního důchodu mu žalovaná rozhodnutím ze dne 17.10.2012 nezapočetla odpracovanou dobu od 19.10.2004 do 27.9.2012, tedy období, kdy pobíral částečný invalidní důchod a později invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, při kterém pracoval. Proti tomuto rozhodnutí podal 8.11.2012 u žalované námitky, které byly rozhodnutím ze dne 3.1.2013 zamítnuty. S rozhodnutím nesouhlasí.

Žádal o započtení období od 19.10.2004 do 27.9.2012 do jeho důchodu. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 26.3.2013 uvedla, že žalobci byl přiznán částečný invalidní důchod od 19.10.2004 a ten byl od 1.1.2010 přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dne 29.8.2012 žalobce požádal na OSSZ Vsetín o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení svého zdravotního stavu. Podkladovým posudkem OSSZ Vsetín ze dne 27.9.2012 byl žalobce shledán a uznán invalidním dle ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. pro invaliditu III. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 70 % od 27.9.2012. ČSSZ vydala dne 17.10.2012 rozhodnutí k uplatněné žádosti a podle ust. § 56 odst. 1 písm. d/ a § 41 odst. 3 zák.č. 155/95 Sb. a článku II, bodu 3 zák.č. 220/2011 Sb. zvýšila žalobcům doposud pobíraný invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 27.9.2012 na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na částku 8.370,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí je uveden způsob výpočtu výše důchodu.

V námitkách uplatněných do prvoinstančního rozhodnutí žalobce požadoval navýšení svého důchodu a zahrnutí doby odpracovaného a placeného období od 19.10.2004 do 27.9.2012 pro výpočet výše důchodu, neboť tato doba není zohledněna. Nesouhlasil se způsobem výpočtu důchodu.

O námitkách žalovaná rozhodla 3.1.2013, kdy opět popsala způsob výpočtu výše důchodu, jež je dán zákonem a potvrdila původní rozhodnutí ze dne 17.10.2012. Uvedla, že námitce nemohla vyhovět, neboť původní částečný invalidní důchod byl v r. 2005 vypočten s přihlédnutím k dopočetné době pojištění, tj. od přiznání do dosažení důchodového věku 10.3.2022. Při změně stupně invalidity proto již nelze důchod znovu přepočítat a zohlednit i dobu zaměstnání a výdělky dosažené při pobírání částečného důchodu. Výše důchodu se

nově nevypočítává, jen se mění v poměru procentních sazeb odpovídajícím změně stupně invalidity. V rámci řízení o námitkách byl lékařem ČSSZ potvrzen vznik i stupeň invalidity.

Dále žalovaná uvedla, že s účinností od 1.1.2010 došlo zákonem č. 306/2008 Sb. k zásadním změnám v posuzování nároku na důchody podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a ve způsobu stanovení jejich výše. Od 1.1.2010 již mezi druhy důchodu uvedené v zák.č. 155/95 Sb. nepatří plný invalidní důchod a částečný invalidní důchod. Namísto těchto dvou dávek je zavedena dávka pouze jedna, a to invalidní důchod. V závislosti na zjištěném stupni invalidity se invalidní důchod rozlišuje na invalidní důchod pro invaliditu I., II. a III. stupně. Rozdíl mezi jednotlivými stupni spočívá v míře poklesu pracovní schopnosti pojištěnce. Výše procentní výměry invalidního důchodu je dána procentní sazbou výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění a činí u invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně 0,5 %, u invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně 0,75 % a u invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně 1,5 %. Tento výpočet se aplikuje jen při novém přiznání invalidity a prvním výpočtu důchodu. Poukázala na ustanovení § 41 odst. 3 zák.č. 155/95 Sb. a uvedla, že změnu stupně invalidity je nutno považovat za změnu skutečností rozhodných pro výši důchodu ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. d/ zák.č. 155/95 Sb.

Poukázala rovněž na článek 2, bod 3 zák.č. 220/2011, podle kterého vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1.1.2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011, je zjištěna invalidita II. stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši. Je-li zjištěna invalidita III. stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1.1.2010 a v období od 1.1.2010 do 31.12.2011, došlo ke změně stupně invalidity z I. stupně na II. nebo III. stupeň invalidity, popř. na II. stupeň invalidity a poté z II. stupně na III. stupeň invalidity nebo na III. stupeň invalidity a poté z III. stupně na II. stupeň invalidity, a po 31.12.2011 dojde ke změně stupně invalidity podle písm. d/ ze II. stupně na III. stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 1,333.

Konstatovala, že žalobci, jež pobíral invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, vzniklý transformací z částečného invalidního důchodu přiznaného v r. 2004, by náležel z důvodu zhoršení zdravotního stavu zjištěného v r. 2012 a uznané invaliditě pro III. stupeň přepočítací koeficient 3, avšak vzhledem k ustanovení článku II., bod 3, zák.č. 220/2011, jímž se mění zák.č. 155/95 Sb., náleží nejvýše koeficient 2. Před zjištěnou změnou stupně invalidity pobíral žalobce invalidní důchod pro invaliditu I. stupně v procentní výměře 3.050,- Kč měsíčně. Po vynásobení koeficientem 2 dosáhla výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně 6.100,- Kč měsíčně. Spolu se základní výměrou v částce 2.270,- Kč dosáhl invalidní důchod celkově částky 8.370,- Kč.

Žalobce je poživitelem invalidního důchodu již od r. 2004. V daném případě se nejedná při změně invalidity o zcela nový nárok na invalidní důchod, kdy by bylo možné nově vypočítat a stanovit výši důchodu podle odpracovaných let a dosažených výdělků, ale jde o přepočet výše vypláceného invalidního důchodu o koeficient určený zák.č. 155/95 Sb.

Žalovaná konstatovala, že v rozhodnutí o námitkách popsala důvod přijetí novely zák.č. 155/95 Sb., prikazující žalované použít při přepočtu výše invalidního důchodu pouze koeficient 2 a ne 3. Navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 3.1.2013 č.j.X, jakož i připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- 1) Žalobce uplatnil nárok na částečný invalidní důchod žádostí ze dne 24.11.2004 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Vsetín.
- 2) Dne 25.1.2005 posudkový lékař OSSZ Vsetín na základě výsledku lékařského vyšetření vydal výrok, že posuzovaný je částečně invalidní dle § 44 odst.2 z.č. 155/1995 Sb. Dlouhodobě nepříznivý zdravotního stav odpovídá příloze č.4 vyhl.č. 284/1995 Sb., značně ztěžuje obecné životní podmínky. Datum vzniku invalidity byl stanoven dnem 19.10.2004.
- 3) Rozhodnutím ČSSZ rozhodla tak, že žalobci přiznává částečný invalidní důchod od 19.10.2004.
- 4) Při výpočtu výše důchodu žalovaná vycházela z celkové doby pojištění do 10.3.2022, tj. 47 roků a 203 dnů. Doba pojištění bez náhradních dob do nároku činila 11006 dnů, tj. 30 roků a 56 dnů.

5) Lékař OSSZ Vsetín dne 27.9.2012 vypracoval posudek o invaliditě žalobce. V posudkovém závěru uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 3.e) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%. Ve výsledku posouzení lékař uvedl, že posuzovaný je invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%. Den změny stupně invalidity určil 27.9.2012.

6) Žalobce požádal prostřednictvím OSSZ Vsetín dne 1.10.2012 o změnu výše invalidního důchodu.

7) ČSSZ rozhodnutím ze dne 17.10.2012 rozhodla tak, že od 27.9.2012 zvyšuje invalidní důchod žalobce pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně s tím, že invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně činí 8370,- Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí pak žalovaná podrobně odůvodnila výpočet výše důchodu. Uvedla, že před provedenou změnou stupně invalidity procentní výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně činila 3050,- Kč.

8) Žalobce přípisem ze dne 8.11.2012 uplatnil námitky u ČSSZ vůči shora označenému rozhodnutí, ve kterých žádal o zahrnutí odpracovaného a placeného období od 19.10.2004 do 27.9.2012, které dle jeho názoru nebylo zohledněno. Uvedl, že navrhovaná částka za odpracovaná léta je nedostačující.

9) ČSSZ rozhodnutím ze dne 3.1.2013 č.j. X zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.10.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 17.10.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobce. Ze spisové dokumentace vyplynulo, že účastníkovi řízení vznikl před 1.1.2010 nárok na částečný invalidní důchod, který se v souladu s ustanovením článku II., bodu 8 zák.č. 306/2008 Sb., kterým se mění zák.č. 155/95 Sb., zák.č. 582/1991 Sb., a některé další zákony, považoval od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dle posudku OSSZ Vsetín ze dne 27.9.2012 je účastník řízení od 27.1.2012 invalidní pro invaliditu III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zdp, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %.

Žalovaná v odůvodnění citovala ust. § 41 zdp a obsah článku 2, bod 3 zák.č. 220/2011 Sb. Uvedla, že účelem citovaného zákonného ustanovení je zabránit neodůvodněnému zvýhodnění poživatelů částečného invalidního důchodu přiznaného před 1.1.2010, oproti poživatelům nově přiznaných invalidních důchodů podle právní úpravy účinné od 1.1.2010. Ozřejmila, že částečný invalidní důchod účastníka řízení byl dnem 1.1.2010 transformován na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Jeho výše však ve skutečnosti odpovídala výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Výše procentní výměry částečného invalidního důchodu totiž činila za každý celý rok doby pojištění 0,75 % výpočtového základu měsíčně. Po vynásobení koeficientem 2 činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně za každý celý rok doby pojištění 1,5 % výpočtového základu měsíčně, stejně tolik činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně podle ust. § 41 odst. 2 písm. c/ zdp.

Před provedenou změnou výše invalidního důchodu účastníka řízení činila procentní výměra důchodu 3.050,- Kč měsíčně. Po vynásobení uvedeným koeficientem 2 činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně 6.100,- Kč měsíčně. Základní výměra tohoto důchodu činí 2.270,- Kč měsíčně a zůstává nedotčená. Celkem účastníkovi řízení náleží ode dne 27.9.2012 invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ve výši 8.370,- Kč měsíčně.

K námitkám účastníka řízení žalovaná uvedla, že jeho částečný invalidní důchod transformovaný od 1.1.2010 na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně byl vyměřen s přihlédnutím k dopočtené době pojištění do 10.3.2022, tj. pro účely výpočtu výše tohoto důchodu byla jako doba pojištění zhodnocena též doba mezi vznikem nároku na invalidní důchod a dobou dosažení důchodového věku účastníka řízení. Při změně stupně invalidity se nová výše invalidního důchodu zcela nově nevypočítává. Výše jeho procentní výměry se pouze mění v poměru procentních sazeb odpovídajícím změně stupně invalidity. Námitkám účastníka řízení nelze proto vyhovět.

III.

Podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní

výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Koeficient podle věty první se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.

Podle ustanovení § 56 odst.1 písm. b) téhož zákona, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.

Podle písm. d) téhož ustanovení zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).

Podle čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb. vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita třetího stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2011 došlo ke změně stupně invalidity z prvního stupně na druhý nebo třetí stupeň invalidity, popřípadě na druhý stupeň invalidity a poté z druhého stupně na třetí stupeň invalidity nebo na třetí stupeň invalidity a poté z třetího stupně na druhý stupeň invalidity, a po 31. prosinci 2011 dojde ke změně stupně invalidity.

IV.

Provedeným dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Jak výše uvedeno, žalobci byl přiznán částečný invalidní důchod od 19.10.2004. Tento důchod byl od 1.1.2010 přetransformován na invalidní důchod

pro invaliditu I. stupně. Dne 29.8.2012 žalobce požádal na OSSZ Vsetín o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení svého zdravotního stavu. Podkladovým posudkem OSSZ Vsetín ze dne 27.9.2012 byl žalobce shledán a uznán invalidním dle ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. pro invaliditu III. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 70 % od 27.9.2012. ČSSZ vydala dne 17.10.2012 rozhodnutí k uplatněné žádosti a podle ust. § 56 odst. 1 písm. d/ a § 41 odst. 3 zák.č. 155/95 Sb. a článku II, bodu 3 zák.č. 220/2011 Sb. zvýšila žalobcův doposud pobíraný invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 27.9.2012 na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na částku 8.370,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí se podrobně zabývala způsob výpočtu výše invalidního důchodu žalobce.

Námítka žalobce, že žalovaná při výpočtu výše důchodu nezohlednila odpracovanou dobu od 19.10.2004 do 27.9.2012 není důvodná. Výše původně přiznaného částečného invalidního důchodu byla v r. 2005 vypočtena s přihlédnutím k dopočtené době pojištění, tj. od přiznání do dosažení důchodového věku 10.3.2022. Při změně stupně invalidity již nelze důchod znovu přepočítat a zohlednit i dobu zaměstnání a výdělky dosažené při pobírání částečného důchodu. Výše důchodu se nově nevypočítává, jen se mění v poměru procentních sazeb odpovídajícím změně stupně invalidity.

S účinností od 1.1.2010 došlo zákonem č. 306/2008 Sb. k zásadním změnám v posuzování nároku na důchody podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a ve způsobu stanovení jejich výše. Od 1.1.2010 je zavedena pouze jedna dávka, a to invalidní důchod. V závislosti na zjištěném stupni invalidity se invalidní důchod rozlišuje na invalidní důchod pro invaliditu I., II. a III. stupně. Rozdíl mezi jednotlivými stupni spočívá v míře poklesu pracovní schopnosti pojištěnce. Výše procentní výměry invalidního důchodu je dána procentní sazbou výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění a činí u invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně 0,5 %, u invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně 0,75 % a u invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně 1,5 %. Tento výpočet se aplikuje jen při novém přiznání invalidity a prvním výpočtu důchodu.

Změnu stupně invalidity je nutno považovat za změnu skutečností rozhodných pro výši důchodu ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. d/ zák.č. 155/95 Sb. V souladu s tímto ustanovením se při stanovení data, od něhož dochází ke zvýšení výše invalidního důchodu, postupuje obdobně jak je uvedeno v § 56 odst. 1 písm. b/ zák.č. 155/95 Sb., tj. zvýšení invalidního důchodu se provede ode dne změny stupně invalidity.

Při stanovení výše invalidního důchodu žalobce žalovaná nemohla pominout ustanovení článku 2, bod 3 zák.č. 220/2011, jak je citováno výše.

Žalobci, který pobíral invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, vzniklý transformací z částečného invalidního důchodu přiznaného v r. 2004, náleží vzhledem k ustanovení článku II., bod 3, zák.č. 220/2011, jímž se mění zák.č. 155/95 Sb., při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficient 2. V případě žalobce se nejedná o zcela nový nárok na invalidní důchod, kdy by bylo možné nově vypočítat a stanovit výši důchodu podle odpracovaných let a dosažených výdělků, ale jde o přepočet výše již vypláceného invalidního důchodu o koeficient určený zák.č. 155/95 Sb.

Před zjištěnou změnou stupně invalidity pobíral žalobce invalidní důchod pro invaliditu I. stupně v procentní výměře 3.050,- Kč měsíčně. Po vynásobení koeficientem 2 dosáhla výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně 6.100,- Kč měsíčně. Spolu se základní výměrou v částce 2.270,- Kč dosáhl invalidní důchod celkově částky 8.370,- Kč. Výše důchodu tedy byla vypočtena správně.

Vzhledem k výše uvedenému, po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./, přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

pokračování

- 10 -

19Ad 11/2013

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8.1.2014

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně